

kring kortudstedelsen, således at den tilpasses kilde-skattesystemet i land.

Skalaerne for udskrivning af sømandsskatten har hidtil været placeret i § 9 i sømandsskatteloven. Det er forudsat, at sømandsbeskatningen skal ligge i niveau med skatten i land, og den hidtidige placering af skalaerne har gjort det nødvendigt, at der — alene med henblik på at få foretaget de nødvendige skalajusteringer — hvert år må fremsættes ændringsforslag til sømandsskatteloven. Dette vil kunne undgås, når sømandsskatteskalaen som forudsat i lovforslaget optages i et særligt afsnit i udskrivningsloven.

I § 9, stk. 3, i den gældende sømandsskattelov bestemmes det, at månedsindtægten, forinden sømandsskatten beregnes, skal afrundes nedad til nærmeste med 10 delelige kronebeløb. Denne afrunding har alene praktisk-beregningsmæssig begrundelse. Reglen hører sammen med skatteskalaen, og den bør derfor også for fremtiden placeres i udskrivningsloven.

Den foreslåede § 9 svarer indholdsmæssigt fuldt ud til den gældende regel i lovens § 9, stk. 4.

Til § 1, nr. 10.

Ændringen vedrører den hidtidige henvisning til reglerne om hustrufradrag i § 7, stk. 2, i den gældende lov. I denne forbindelse henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 9. Endvidere er der sket visse ændringer i formuleringen.

Til § 1, nr. 11.

Den foreslåede formulering af § 11, stk. 2, i sømandsskatteloven tager sigte på en tydeliggørelse af reglen om, at rederiet snarest efter modtagelsen af afregningslisten skal videresende den til sømandsskattekontoret og indbetale den tilbageholdte sømandsskat. Efter aftale mellem sømandsskattekontoret og rederierne har disse i praksis kunnet vente i indtil 10 dage med at videresende listerne og indbetale skatten. Denne frist foreslås indføjet i lovbestemmelsen.

Til § 1, nr. 12.

Den foreslåede § 13 skal træde i stedet for §§ 13 og 18 i den gældende sømandsskattelov. § 13 i den gældende lov omhandler landbeskatningens ophør ved tiltrædelse af tjeneste om bord og § 18 den særlige beskatning, der iværksættes i en kortere periode efter tjenestens ophør.

De nævnte regler i §§ 13 og 18 er temmelig komplicerede. Det beror på den store forskel, der er mellem den definitive samtidighedsbeskatning af sømændene og det hidtidige skattesystem i land. Det er især landbeskatningens betydelige tidsmæs-

sige forskydning mellem indtægtsrørværelsen og skattebetalingen, der volder vanskeligheder.

Efter de gældende regler i § 13 fritages en sømand straks fra tidspunktet for tiltrædelse af tjeneste om bord for at svare skat i land af de såkaldte „bortfaldne indtægter“. Herved forstås alle indtægter, der har en sådan karakter, at de ikke kan bibeholdes under tjenesten om bord, f. eks. almindelig lønindtægt. Pligten til at svare skat i land af „bevarede indtægter“, f. eks. renteindtægt, består derimod fortsat, upåvirket af påmønstringen.

Sømandens skattemæssige stilling ved sømandsbeskatningens ophør er efter gældende regler afhængig af, hvor længe denne beskatning har været. Har sømandsbeskatningen strakt sig over *mindre end 6 måneder*, er den ikke definitiv. Efter § 13 i den gældende lov stilles sømanden ved afmønstring inden for de første 6 måneder skattemæssigt, som om han ikke har været omfattet af sømandsskatteordningen. Han skal betale de landskatter, der er blevet afgangsført ved tiltrædelsen af tjeneste om bord, d.v.s. skatterne af de „bortfaldne indtægter“. Sømandsskatten benyttes til hel eller delvis dækning af disse landskatter.

Sømandsbeskatningen er blevet definitiv, når tjenesten om bord har strakt sig over *6 måneder*. Reglerne om den beskatning i land, der foretages i perioden umiddelbart efter tjenestens ophør, findes i § 18 i sømandsskatteloven. Som modstykke til det øjeblikkelige ophør af landbeskatning ved tjenestens tiltrædelse iværksættes der straks ved udtredelse af sømandsskatteordningen en beskatning i land af de indtægter, som træder i stedet for indtægten om bord, f. eks. lønindtægt og pension. I et tidsrum på $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ år efter tjenestens ophør beskattes indtægterne af denne art på en måde, der minder en hel del om beskatningen af tilflyttere fra udlandet. I en del af perioden beregnes skatterne således på grundlag af opgørelser over de fremtidige indtægter.

Efter overgangen til almindelig kildebeskatning vil der komme til at bestå stor lighed mellem sømandsskatten og skatten i land. I begge skattesystemer er der tale om en samtidighedsbeskatning, og sømandsskattens definitive element vil være den eneste betydelige forskel mellem de to former for beskatning. Ligheden mellem skattesystemerne gør vanskelighederne i forbindelse med overgange mindre både for den skattepligtige selv og for skattemyndighederne.

Efter den foreslåede § 13 skal principperne i § 53 i kildeskatteloven finde anvendelse, når sømanden tiltræder tjeneste om bord, og samme regler skal anvendes, når tjenesten ophører.